

מ"ת 61320/01/14 - ג ש נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

26 מאי 2014

מ"ת 61320-01-14 מדינת ישראל נ' ש(עציר)

מ"ת 61279-01-14

בפני כב' השופט ערן קוטון
המבקש
נגד
המשיבה
ג ש
מדינת ישראל

<#2#

נוכחים:

ב"כ המבקש - עו"ד יאיר נדשי (ס. ציבורית)

המבקש - אין הופעה (טרם הובא)

ב"כ המשיבה - עו"ד גלעד תלמי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ביום 18.2.14 הורה ביהמ"ש על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

החלטת המעצר ניתנה לאחר שנסקרה התשתית הראייתית ולאחר שהובהר כי מדובר בתשתית ראייתית שאינה נקייה מספקות, שכן כרסום מסוים ניכר בראיות ביחס לחלק מן המעשים המיוחסים למבקש בכתב האישום.

ביהמ"ש ציין כי נוכח מקבילית הכוחות שבין עוצמת הראיות לבין עוצמת עילת המעצר, ראוי היה לשקול בכובד ראש את שחרורו של המבקש לחלופת מעצר.

עם זאת, לא ניתן היה להציע חלופה של ממש נוכח מצבו הנפשי של המבקש באותה עת, וחשיבות קבלת הטיפול הפסיכיאטרי בתנאי אשפוז.

עמוד 1

משכך, הורה ביהמ"ש על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים באותם תנאים בהם היה נתון עד אותו מועד, היינו בתנאי אשפוז.

מאז הוגשו לביהמ"ש מספר בקשות ולאחרונה הוגשה בקשה לשחרר את המבקש ממעצר, ללא כל תנאי. אל הבקשה צורפה חוו"ד פסיכיאטרית, לפיה במהלך האשפוז מצבו של המבקש השתפר, הוא נרגע, החל לשתף פעולה, חשיבתו התארגנה, והסימנים הפסיכוטטיים חלפו. הוא שלל מחשבות תוקפניות או אובדניות ולא נצפתה התנהגות חריגה. משכך, נשללה מסוכנותו לעצמו ולזולת, והוא הועבר לאגף פתוח. המבקש החל לעבוד בריפוי בעיסוק, ולהשתתף בפעולות מחלקתיות.

נמסר כי אינו מהווה סכנה לעצמו ולזולת, ויכול להמשיך מעקב וטיפול פסיכיאטרי אמבולטורי.

על רקע זה, קבע ביהמ"ש דיון בבקשה, במהלכו העידה אמו של המבקש, אביו החורג ודודתו.

השלושה קיבלו על עצמם את משימת הפיקוח על המבקש בבית אמו.

המשיבה מתנגדת לבקשה, למרות שתחילה סברה כי ראוי שיהיה פיקוח הדוק על המבקש נוכח מצבו הנפשי.

את עיקר התנגדותה ביססה בכך שאחד המפקחים לא דיבר אמת כשנשאל בדבר עברו הפלילי.

שקלתי את כלל הנתונים שבפניי ואת עניינו של המבקש, והתייחסתי אל המפקחים המוצעים.

אומנם יש טעם ממשי לפגם בכך שאחד המפקחים המוצעים שיקר בדבר עברו הפלילי, אולם איננו מוציא מכלל אפשרות את יכולתו של אותו מפקח לפקח כראוי על המבקש בשעות הבוקר בהן אמו נמצאת בעבודה.

כיוון שמסוכנותו של המבקש פחתה באופן משמעותי, ונוכח העובדה כי התשתית הראייתית אשר בידי המבקשת אינה כליל השלמות, סבור אני כי אין מקום להותיר את המבקש במעצר עד תום ההליכים.

בה בעת סבור אני כי אין לקבל את בקשת ב"כ המבקש ולשחרר את המבקש ללא כל תנאי.

מעשיו הלכאוריים של המבקש מקימים מסוכנות, גם אם נעשו על רקע נפשי.

אשר על כן, אני מורה על שחרורו של המבקש בתנאים כדלקמן:

1. מעצר בית מלא ומוחלט בבית אמו.

עמוד 2

2. על המבקש יפקחו לסירוגין אמו, אביו החורג ודודתו אשר פרטיהם לעיל.
- כל אחד מן המפקחים יחתום על ערבות צד ג' על סך 4,000 ₪ לאות התחייבות לפיקוח ראוי והדוק, כאשר מובהר ומודגש כי על אחד מהם לשהות במחיצת המבקש במשך כל שעה משעות היממה.
3. המבקש יחתום על ערבות עצמית על סך 2,500 ₪.
4. יופקד סך של 3,000 ₪ במזומן/בערבות בנקאית בקופת ביהמ"ש כערובה לקיום תנאי השחרור.
5. שוטרי משטרת ישראל יוכלו לבקר בבית אמו של המבקש על מנת לבחון קיומם של תנאי השחרור.
6. נאסר על המבקש ליצור כל קשר, בין ישיר ובין עקיף, עם מי מעדי התביעה.

בהעדר ערבויות יותר המבקש במעצר ויובא בפניי מחר - 27.5.14 עד השעה 11:00.

**ניתנה והודעה היום כ"ו אייר
תשע"ד, 26/05/2014 במעמד
הנוכחים.
ערן קוטון, שופט**